

Han siger, at det, der kræves af os, er, at vi ved Kyststrækningerne skulle have en Hær staaende parat. Den højtærede Forsvarsminister ved, at det er umuligt for Danmark. Man kan gætte sig til, at der her eller der vil finde en Neutralitetskrænkelse Sted, men der kan paavises hundrede andre Steder, hvor en saadan ogsaa kunde finde Sted, og hvor det var umuligt med vor bedste Villie af afslaa en saadan Krænkelse, fordi vi ikke ere i Stand til at holde en Hær, der kan afslaa en saadan Krænkelse. Naar Forholdet er dette, forekommer det mig, at det er en Umulighed for os at fyldestgøre vore Forpligtelser. Jeg var til et Forsvarsmøde forleden, hvor der blev citeret en Sætning af Romerretten. Der stod i denne Ret: Til det umulige er ingen forpligtet. Naar der nu tales om, hvilke Forpligter neutrale Stater have, og vi ere klare over, at det er umuligt at opfylde disse Forpligtelser for Danmarks Vedkommende, saa tror jeg, at det næste bliver at erkende, at halve Foranstaltninger ere værre end ingen. Naar man ikke kan opfylde sine Forpligtelser, saa er det farligste for et Land at tage halve Foranstaltninger. Det har den højtærede Forsvarsminister selv været inde paa, da han talte om, at hvis han under Dødsstraf skulde forpligtes til at stemme enten for de Radikales eller Socialdemokraternes Forslag, vilde han stemme for det sidste, fordi han ansaa halve Foranstaltninger for det værste. Men er da Regeringsforslaget noget andet? Kunne vi, naar vi følge det, opfylde vore Forpligtelser til ved alle Grænser, hvor Neutralitetskrænkelser kunne finde Sted, at afslaa en saadan Neutralitetskrænkelse? En tidligere Forsvarsminister, General Madsen, har udtalt, at hvis vi ikke fik Københavns Befæstning til Landsiden, vilde han foretrække Socialdemokraternes Forslag fremfor Reformpartiets Forslag uden Københavns Befæstning til Landsiden, fordi han betragtede dette som en halv Foranstaltning. Naar Stillingen er saaledes, saa synes jeg, at man mere og mere maa komme til det Standpunkt: Her er en Opgave, der er umulig.

Hvis det var lykkedes Regeringen at faa gennemført sit Forslag eller den Del af Reformpartiet, der følger det ærede

Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) at faa sit Forslag gennemført, og vi saa tænke os, at Fjenden virkelig var saa elskværdig at krænke Neutraliteten netop der, hvor vi var i Stand til at møde den, hvad vilde der saa ske? Her have vi igen Professor Matzen. Han siger: Det første Skud, der løses mod en Fjende, som forsætlig søger at krænke vor Neutralitet, betyder, at vi ere i Krig med denne Magt. Og saa, fortsætter han, maa vi holde det gaaende med Krigen mod denne Magt, indtil det lykkes en anden Magt at komme og hjælpe os. Lad os saa tænke os det heldigste af alle heldige Tilfælde, at England under en Krig med Tyskland kommer og vil sætte sig fast paa dansk Landomraade, og at vi afslaa Neutralitetskrænkelsen, og at det lykkes os at holde England hen, indtil Tyskland kommer og hjælper os. Det kan jo ske under den tysk-engelske Krig, vi have i Udsigt. Saa betyder det en Alliance med Tyskland mod England. Og hvis det omvendte skete, at Tyskland kom først og krænkede vor Neutralitet, saa betød det, at vi var i Krig med Tyskland med England som allieret, og det vilde betyde en Alliancekrig mod Tyskland. Men det er farligt, at vi saaledes ikke raade over, hvem vi skulle alliere os med, og hvem der skal være vor Fjende. Der er vel ingen Tvivl om, at hvis Danmark i 1807, da England tog vor Flaade, i Stedet for at følge en Neutralitetspolitik selv havde villet vælge den Magt, vi vilde slutte os til, saa havde vi vel nok valgt England i Stedet for Frankrig, men ulykkeligvis kom England først og krænkede vor Neutralitet og tog Flaaden. Nu kom vor Ven Frankrig for at hjælpe os, men Frankrig blev slaaet, og derfor maatte Danmark betale Krigsomsomkostningerne. Det forekommer mig, at noget lignende kunde tænkes her. Hvis vi virkelig fik denne Hjælp, og vor Ven saa blev slaaet, kom Danmark saa ikke til at betale Krigsomsomkostningerne, selv om det allerheldigste skete, at Vennen altsaa kom og hjalp os?

Nu skulle vi til Valg. Til Trods for, at der er forskellige Meninger, og til Trods for, at den højtærede Forsvarsminister ikke er enig med det ærede Medlem fra Ringkøbing og ikke heller med det